

PRZYWALIĆ SIĘ (2) *vb pf*

a *jasne*.

inf przywalić się (2). ◇ **[praet 2 sg m -ś się przywalił.]**

Sł stp, Cn, Linde brak.

Spać na coś z siłą (2) :

przywalić się do czego (2): (*nagł*) Szypy Ognifte. (-) [...] Stłucz Sáletrę y węgle/ kęs żywice/ Siárkę [...]. Przyłożyć to do łzypu/ á płotnem obłóżyć/ Sciągnąć dobrze niciámi/ á w smole omoczyć/ Tákież czopek z wierzchu mieć/ wyiąwłzy zápalić/ Zápali/ gdzie sie może do dáchu przywalić. *BielSat* N2v [*idem*] *BielSjem* 39.

[Przen [do kogo]: ánoś się ty zápalił Nań ogromnemi słowy/ do niegoś się przywalił/ Widzę rzekłes do niego/ przez zdrowie pić nie choćiefz/ Gdy prze me zdrowie duźkiem/ ten kuffel nie wytłoczeńz/ Iuż znam żeś nieprzyiácieł [!] *NeothAcros* B4v.]

Formacje współrdzenne cf WALIĆ.